

LUDVIG NORMAN

1831–1885

Sånger
för två röster och piano

Songs
for two voices and piano

Opus 17

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1204–1208/Edition nos 1204–1208
2016
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-288-4

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

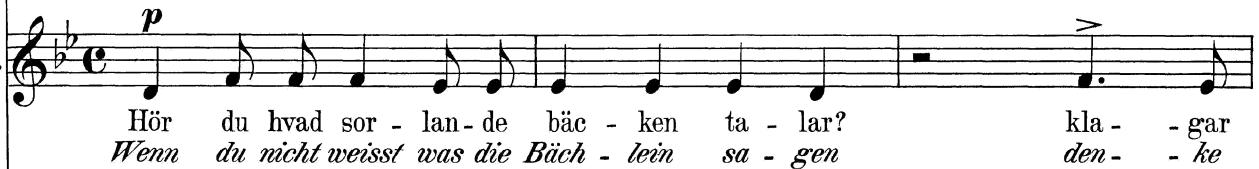
I.

”Hör du hvad sorlande bäcken talar?”
 „Wenn du nicht weisst was die Bächlein sagen“

Allegro non troppo, ma un poco agitato.

L. Norman, Op. 17.

1^{sta} Sopran.

2^{dra} Sopran.

Piano.

Allegro non troppo, ma un poco agitato.

Tempo I^{mo}.

in - - ne! Grö - na lun - den som skugg - rik står, Vitt - ne till vår
 schei - - den. Wenn ein Busch sei - ne Zwei - ge senkt den - ke nur: dass

in - - ne! Grö - na lun - den som skugg - rik står, Vitt - ne till vår
 schei - - den. Wenn ein Busch sei - ne Zwei - ge senkt den - ke nur: dass

Tempo I^{mo}.

lyc - kas vår, Ack, han kla - gar att ej vi mer Mö - tas i kär - lek der-
 er sich kränkt, dass er nim - mer auf grü - nem Moos Schat - ten kann streu - en uns

lyc - kas vår, Ack, han kla - gar att ej vi mer Mö - tas i kär - lek der-
 er sich kränkt, dass er nim - mer auf grü - nem Moos Schat - ten kann streu - en uns

un poco più lento

in - - - ne! Mö - tas i kär - lek der - in - - - ne!
 bei - - - den, Schat - ten kann streu - en uns bei - - - den.

in - - - ne! Mö - tas i kär - lek der - in - - - ne!
 bei - - - den, Schat - ten kann streu - en uns bei - - - den.

un poco più lento

Tempo I^{mo} e poco agitato.

mf > *f* > *>*

Lik - som lil - jans stän - gel bräckt Af den grym-ma hö - stens flägt
Wenn der Herbst die Li - lien bricht, denk' und wei - ne: so zu nicht

mf > *f* > *>*

Lik - som lil - jans stän - gel bräckt Af den grym-ma
Wenn der Herbst die Li - lien bricht, denk' und wei - ne:

Tempo I^{mo} e poco agitato.

un poco rit. - - -

f

Du vår säll - het be - grå - - - ter, du vår säll - het, vår säll - het be -
ist uns wor - den die Lie - - - be, so zu nicht ist uns wor - den die

f

hö - - stens flägt Du vår säll - het be - grå - ter, du vår säll - het, vår säll - het be -
so zu nicht ist uns wor - den die Lie - be, so zu nicht ist uns wor - den die

un poco rit. - - -

Tempo I^{mo}.

p

grå - ter! Dock, näär vå - ren du å - ter - ser,
Lie - be. Wenn der Früh - ling aus Schnee und Eis

p

grå - ter! Dock, näär vå - ren du å - ter - ser,
Lie - be. Wenn der Früh - ling aus Schnee und Eis

Tempo I^{mo}.

dimin. - - - *p*

mf

När från tuf - van kon - val - jen ler
wie - - der ru - set das grü - ne Reis

f

Tänk att då ef - ter
den - ke: so aus der

mf

När från tuf - van kon - val - jen ler
wie - - der ru - set das grü - ne Reis

f

Tänk att då ef - ter
den - ke: so aus der

p

sak - nad läng Blom-strar vår kär - lek å - - ter, blom - strar vår kär - lek
Tren-nung soll wie - der uns blüh'n die Lie - - be, wie - der uns blüh'n die

p

sak - nad läng Blom-strar vår kär - lek å - - ter, blom - strar vår kär - lek
Tren-nung soll wie - der uns blüh'n die Lie - - be, wie - der uns blüh'n die

poco rit.

Tempo I^{mo}.

å - ter!
Lie - be.

å - ter!
Lie - be.

Tempo I^{mo}.

espressivo

fp

(Rückert.)

Ped. *

II.
Hösttanke.
Herbstgedanke.

Andante ma non troppo.

1^{sta} Sopran.

2^{dra} Sopran.

Piano.

Slut det är på få - - gel - sán - gen,
Vög - lein hat sich hei - ser ge - sun - gen,

Andante ma non troppo. *con espress.*

Lammens fröj - de - tid är för-gåan-gen Ros, du ty-nan-de, stil - la förblöd! flocknad är kärleks - glöd,
Lämmlein hat sich mü - de gesprungen, Röslein hat sich zu To - de geglüht! und die Lieb' ist ver - blüht,

Ros, du tv-nan-de, stil - la förblöd! flocknad är kärleks - glöd,
Röslein hat sich zu To - de geglüht! und die Lieb' ist ver - blüht,

kär - - - leks ros flytt sin kos.
und die Lieb' ist ver - blüht.

(Rückert.)

mf *mf* *p* *mf* *mf* *fp* *fp* *pp* *pp* *mf e con express.* *p*

III.
Siskan.
Zeislein.

Presto.

1^{sta} Sopran. $\frac{3}{8}$

Si - - ska!
Zeis - - lein!

2^{dra} Sopran. $\frac{3}{8}$

Si - - ska!
Zeis - - lein!

Piano. $\frac{3}{8}$

Presto.

du lil - - la si - - ska?
wo ist dein Häus - - lein?

du lil - - la si - - ska?
wo ist dein Häus - - lein?

p

Högt opp i topp Bland blad och knopp
Hoch, hoch im Baum aus Moos und Flauim,

p

Högt opp i topp Bland blad och knopp
Hoch, hoch im Baum aus Moos und Flauim,

mf

I grö - nan lind jag fä - - - ste Mitt lil - la, fri - da
aus zar - ten Blü - then - reis - - lein da ist, da ist mein

mf

I grö - nan lind jag fä - - - ste Mitt lil - la, fri - da
aus zar - ten Blü - then - reis - - lein da ist, da ist mein

f

nä - - ste! Der är, der är mitt nä - - - - ste!
Häus - lein, da ist, da ist mein Häus - - - - lein,

f

nä - - ste! Der är, der är mitt nä - - - - ste!
Häus - - lein, da ist, da ist mein Häus - - - - lein,

p

der är mitt nä - - ste!
da ist mein Häus - - lein.

p

der är mitt nä - - ste!
da ist mein Häus - - lein.

mf

Si - - ska
Zeis - - lein!
mf

så säg mig då
Zeis - - lein, wer wohnt,
Hvem wer

Si - - ska
Zeis - - lein!
så säg mig då
Zeis - - lein, wer wohnt,
Hvem wer

p

bor der - - in - - ne?
wohnt im Häus - - lein?

bor der - - in - - ne?
wohnt im Häus - - lein?

mf

Min vän så huld
Mein Schätz - lein hold,
p

Och tro som guld
treu, treu wie Gold

Min vän så huld
Mein Schätz - lein hold,
tro som guld
wie Gold

p

mf

Hon är u - ti sitt sin - - ne! Hon bor med mig der -
das al - ler - lieb - ste Zeis - - lein, das wohnt, das wohnt im

mf

Hon är u - ti sitt sin - - ne! Hon bor med mig der -
das al - ler - lieb - ste Zeis - - lein, das wohnt, das wohnt im

mf

cre - - scen - -

in - - ne! Hon bor med mig der - - in - - - ne!
Häus - - lein, das wohnt, das wohnt im Häus - - - lein,

in - - ne! Hon bor med mig der - - in - - - ne!
Häus - - lein, das wohnt, das wohnt im Häus - - - lein,

do

f

med das pp mig im der - - in - - ne!
wohnt wohnt Häus - - lein.

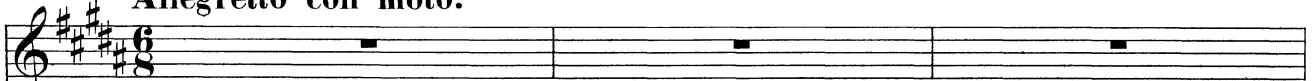
med das pp mig im der - - in - - ne!
wohnt wohnt Häus - - lein.

p

IV.
Vexelsång
ur «Brand» af H. Ibsen.

Allegretto con moto.

Agnes.
(Sopran.)

Ejnær.
(Tenor.)

Ag - nes, min dej - li - ge som - mer - fugl, dig vil jeg

Piano.

Allegretto con moto.

p e leggiero

$\text{D}\ddot{\text{o}}$.

$\text{*}\text{D}\ddot{\text{o}}$.

$\text{*}\text{sempre}\text{D}\ddot{\text{o}}$.

le - gende fan - ge!

Jeg flet - ter et garn med

mf

p

ma - sker små, og ma - sker-ne, og ma - sker-ne er mi ne

p

Er jeg en som - - mer - fugl,
san - - ge!

fp *p*

li - den og skjær, så lad mig af lyng - top - pen

un poco rit. - - -
drik - - ke, så lad mig af lyng - top - pen

fz *p* *dimin.* - - -

dej - li - ge som - mer - fugl, nu har jeg ma - sker-ne flet - tet;

mf dig hjel-per visst al - drig din flag - rende flugt, snart sid - der du fan - gen i

p Er jeg en som - merfugl, ung — og
net - tet!

sfor p

mf

blank, jeg ly - stig i le - gen mig svin - - - ger, jeg

cresc. - - - - -

f

ly - stig i le - gen mig svin - - ger; men fan - ger du mig un - der

p

f

p

un poco marcato

un poco rit.

net - - tets spind, så rør ik - ke ved mi - ne vin - - - ger!

p

un poco rit.

p

Tempo I^{mo}.
pp con espress.

Er _____ jeg en som - mer-fugl,
ung og blank, jeg
Nej, jeg skal løf - te dig var - ligt på hånd og luk - ke dig ind i mit hjer - - te;

Tempo I^{mo}.

pp e legg.

ly - stig i le - gen mig svin - - ger, jeg ly - stig i le - gen mig
der kan du le - ge dit he - - le liv den gla - de - ste leg, du

svin - - ger.

lær - - te!

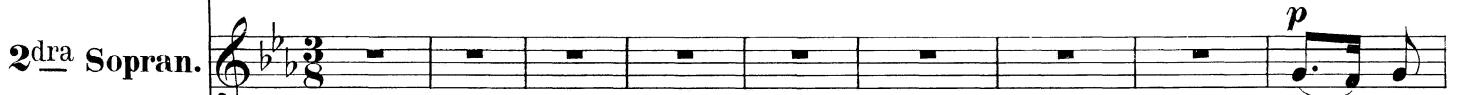
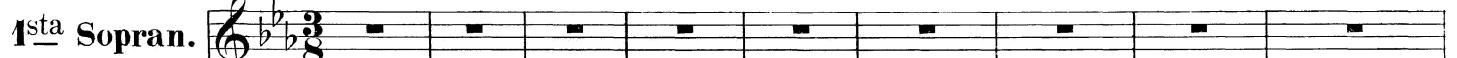
un poco rit.

Tempo I^{mo}.

p e grazioso

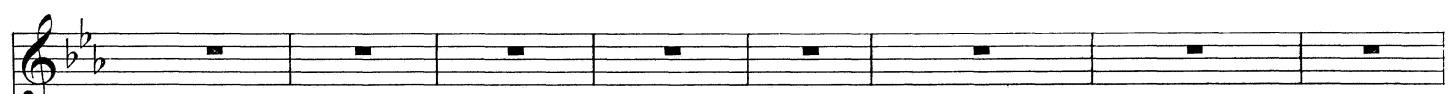
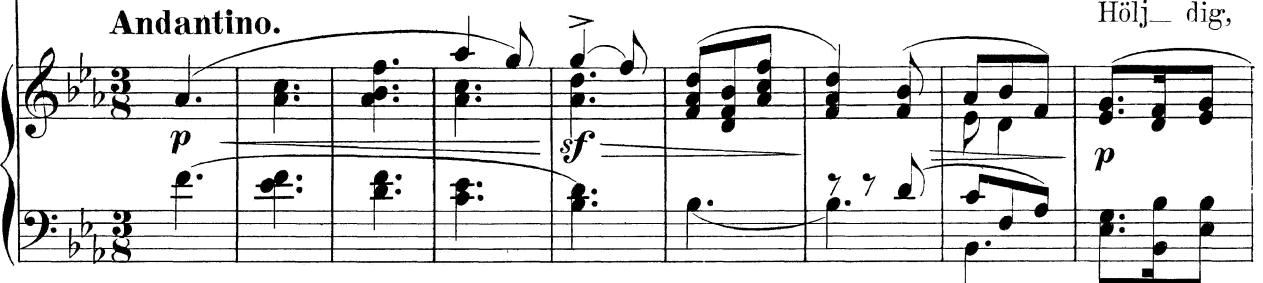
V.
Duo ur Drottning Lovisas Begravningskantat.

Andantino.

Andantino.

Piano.

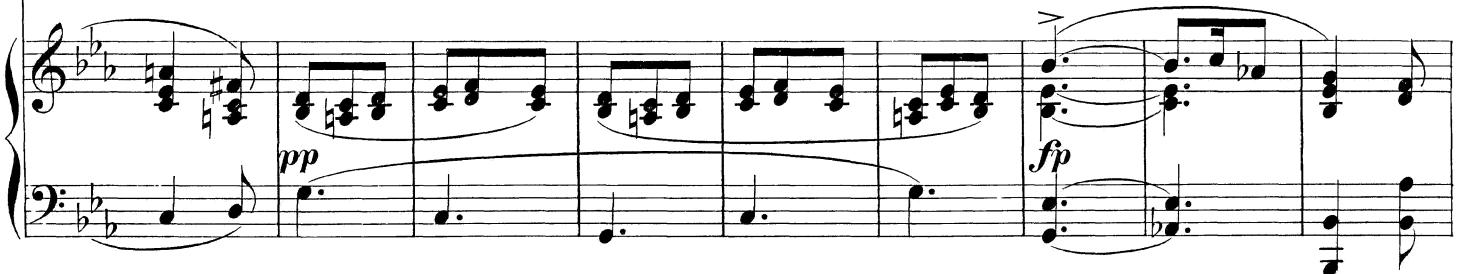

Drott - ning, i den mju - ka svep - nin - gen af allt hvad godt du med ful - la

sempre piano

hän - der sätt bland de ar - ma och de sju - ka, bland de ar - ma och de

Hvi - la o - störd på det fi - na hy - en - det af allt hvad huldt, allt hvad ömt du
sju - ka.

skif - tat har åt de kä - ra, åt de dí - na, åt de kä - ra, åt de dí - na.

Slum - ra tröst - ligt, slum - ra tröst - ligt i den
Slum - ra tröst - ligt, slum - ra tröst - ligt

tryg - ga skug - gan af hvad sannt du tänkt, af all kär - lek, af all
 i den tryg - ga skug - gan af hvad sannt du tänkt, af all kär - lek, af all
 kär - lek, af all kär - lek du har skänkt Fol - ken som i Norden byg - ga.
 kär - lek, af all kär - lek du har skänkt Fol - ken som i Norden byg - ga.
 Slum - ra tröst - ligt, slum - ra i
 Slum - ra tröst - ligt, slum - ra tröst - ligt i
 grazioso

mf. *dim.* *p*

den tryg - - ga skug-gan af hvad sannt, af hvad sannt du

mf *dim.* *p*

den tryg - - ga skug-gan af hvad sannt, af hvad sannt du

f *mf*

tänkt, af all kär-lek som du skänkt Fol - ken som i Nor-den byg - ga.

f *mf*

tänkt, af all kär-lek som du skänkt Fol - ken som i Nor-den byg - ga.

p

Slum - ra, slum - - ra

p

Slum - ra, slum - - ra

grazioso

dolciss.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) var en central gestalt i svenska musiklivet från 1850-talet fram till sin bortgång. Även om samtidens inte alltid uppskattade hans initiativ, värderas Normans insatser med rätta högt i musikhistorieskrivningen. Som tonsättare, dirigent, pedagog, skriftställare och konsertarrangör bidrog Ludvig Norman kort sagt till att förnya svenska musiklivet.

Norman var stockholmare. Redan i unga år undervisades han i pianospel av Vilhelmina Josephson som var vän till familjen, senare av Theodor Stein och Jan van Boom. Norman tog också lektioner i musikteori av Adolf Fredrik Lindblad. Han fortsatte sina studier vid Musikkonservatoriet i Leipzig, där han hade lärare som Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (kontrapunkt) och Julius Rietz (komposition). Intrycken från åren i Leipzig gav Norman viktiga musikaliska impulser som han efter hemkomsten arbetade för att sprida.

Tillbaka i Stockholm försörjde han sig som pianolärare, men framträddes också som pianist. Han skrev musikkritik utifrån den estetiska ståndpunkt han vunnit i Leipzig. 1858 blev han lärare vid Musikkonservatoriet (komposition, instrumentation och partiturläsning), en syssla han med vissa avbrott upprätthöll till 1882. Norman började dirigera Hovkapellet 1861 och utnämndes till hovkapellmästare året därpå. Som ledare för denna orkester satsade han energiskt på konsertverksamhet, detta parallellt med operaföreställningarna.

Ludvig Norman började komponera i unga år och kunde efter studieåren verka som en mycket välutbildad och för sin tid modern tonsättare. Hans produktion kom att bli omfattande och fördelad på många verktyper. Normans tre symfonier är viktiga verk i svensk symfonik, samma ställning har hans sex stråkkvartetter i svensk kammarmusik.

© Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har företagits utan kommentar.

Förlagan är utgiven av Elkan & Schildknechts förlag, Stockholm, E.&S. 774.

På omslaget står: "Sånger / för / tvenne röster / med accompagnement af / Piano / komponerade af / Ludvig Norman / Op. 17 / Stockholm / Elkan & Schildknecht / Fredsgatan No. 17".

Tillkomstår: Nr 1–3, 1851; Nr 4–5 1872.

Tryckår: 1880.

Ludvig Norman

Ludvig Norman (1831–1885) was a key figure of the Swedish music scene from the 1850s until his death. Even if contemporary music-goers did not always appreciate his initiatives, his contributions are highly valued by music historians. As a composer, conductor, teacher, author and concert arranger, one could say that Ludvig Norman helped to bring fresh life to the Swedish music scene.

Norman was born and bred in Stockholm. As a young boy he was taught piano by Vilhelmina Josephson, who was a friend of the family, and later by Theodor Stein and Jan van Boom. He also took lessons in music theory for Adolf Fredrik Lindblad. He continued his studies at the Leipzig Music Conservatory, where his teachers included Ignaz Moscheles (piano), Moritz Hauptmann (counterpoint) and Julius Rietz (Composition).

The impression that these years in Leipzig made on Norman gave him important musical inspiration that he endeavoured to spread on his return to Sweden.

Back in Stockholm, he made a living as a piano teacher and a performer, and wrote articles of music criticism from the aesthetic perspective he had gained in Leipzig. In 1858 he became a teacher at the Royal Conservatory of Music in Stockholm (composition, orchestration and score-reading), an occupation that he pursued, with the exceptional break, until 1882. Norman started to conduct the Royal Court Orchestra in 1861 and was appointed hovkapellmästare ('Chief Conductor of the Royal Court Orchestra') the following year. As director of this orchestra he invested considerable time and energy in concert performances alongside its opera obligations.

Ludvig Norman started to compose as a young man and was able to work as a consummately trained and for his time modern composer after completing his studies. His oeuvre came to be an extensive and varied one. Norman's three symphonies are important inclusions in the Swedish symphony genre, as are his six string quartets in Swedish chamber music.

© Gunnar Ternhag

Trans. Neil Betteridge

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emended editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Originally published by Elkan & Schildknecht, Stockholm, E.&S. 774.

Text on the front page: "Sånger / för / tvenne röster / med accompagnement af / Piano / komponerade af / Ludvig Norman / Op. 17 / Stockholm / Elkan & Schildknecht / Fredsgatan No. 17".

Year of composition: No. 1–3, 1851; No. 4–5 1872.

Year of publication: 1880.